

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXII. Die Ianvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

uantiam, quam cum leges ipsas legunt, aut legi audiunt; adeo viua in eo regula omnes relucebant. Virgo Deo sacra, fidem ob mores laude dignos commerita, ingenuè facta est; nunquam se absentis etiam Patris Iudoci precibus commendasse, quin

Castit.

impura, quibus infestabatur imagines confestim è mente abierint. Modestia illius omnibus nato, grata, constans, ac animi torius fidelis & castus index. Reliqua in vita fufius ad annum 1653.

XXII. DIE IANVARII.

P. IACOBVS
DE YEVENES COAD.

menter inflictis, alapis quoque adiectis.

Hispanus
Granacæ.
22. Ian. 1585.

A pud B. Ioannem de Deo per 7. annos ministravit in Xenodochio pauperibus, Societatem anno 1556. ingressus, cum 24. ætatis annum ageret. Perpetua illi innocentia laus constitit, & viua quædam miseratio erga omnes afflictos totis viribus adiuvandos. Diues quidam vir, & nobilis illius monitu mirum in modum liberalis erga inopes factus est posteaquam Iacobus illi dixit: Daret eleemosynam non parca manu? fore ut experiretur id quod se experiri ipse aiebat. Quotidie, ait, è paucis illis herbis quas habeo in horto aliquid decerpò pro Christi pauperibus: & tamen nunquam mihi deficient. Parendi studium in illo fuit promptum semper, & cæcum. Iustum cribro aquam haurire, opinio est obedienter id præstitisse, nec aquæ guttam vllam è cribro effluxisse: Orandi efficacitate quædam non ordinaria patrasse: visum in culinæ angulo, in oratione à terra sublimem non semel. Circa cibum duo in eo singularia cernebantur; alterum, quod parca admodum vesceretur; alterum, quod ea sibi deligeret ad vescendum quæ vix famulorum vllus admitteret. Si minimum quidpiam nœui in se adverteret, castigabat flagris sibi incele-

Obed.

Oratio.

Martirio.

P. MATTHÆVS
ALBENOSA.

Mansueta quædam placidè agentis vbique ingenij erga omnes charitas, erga disciplinæ domesticæ accuratorem sanctimoniam, erga DEIPARAM obseruantia, cum insigni erga seipsum duritie coniuncta in illo eluxit. Mira item in diuinis religio atque integritas, hostis omnis inertia. Morientem dulcissimis delictis impleuit conspecta illi cum S. Petro Apostolo DEIPARA Virgo morientium fidelis Mater, vltima spirantis vox cantus fuit in hæc verba: videant te oculi mei, dulcis & bone IESV, videant te oculi mei, & ecce me ut statim emoriar. Cecinit, & oculos in vitam clausit Bilbili; Hispani Calatayud vocant.

Hispanus.
Bilb. li. 22.
Ian. 1585.

B. P.

Mort.

P. MELCHIOR
FRANCISCUS.

A agro Beatissimæ Virg. Sodali, quem confitentem audiebat, hausta lue decessit Beatissimæ V. Matris Sacellum domesticum & cum Scholasticus, & cum Sacerdos iam esset, scopis verrebatur, componebat, ador-

Lusitanus.
22. Ian. 1608.
B. P.

adornabat, idque constanter, valde tener in illa erga diuinam Matrem pietate, ac valde solidus.

P. MARTINVS
COSTENSIS.

Polonus
Vasauiæ.
22. Ian. 1614

Fides.

Inter alias ærumnas die ac nocte (quas ab hæreticis pertulit) coronam ferream gestabat in capite, librarum sexdecim. Coronæ duo cornua ferrea inerant, quæ clauis ignitus adstringebat. Sic per semestre coronatus vna cum socio, ludibrium & dolorem, ventos, niues, imbres, frigoraque perpeffus, spectaculum fuit Deo auream his coronam splendidè apparanti.

P. FERDINANDVS
DE HERRERA.

Hispanus
Lime 21.
Ian. 1627.
ætat. 60.
Soc. 41.
Patientia.

Mors.

Apud Peruanos magna fecit, in eo laudatus potissimum, quod quos instituebat, ad insignem perfectionem proueheret. Sed patientia illius omnibus antecelluit, quando per ipsos 30. annos variè cruciatus morbis, diuinæ voluntati se vndeque addixit. Supremo vitæ biennio cancer genu illi depascebatur, aded vt vltimis 6. mensibus lecto illum affixerit, semper eidem lateri incumbentem, adeoque fortentem, vt terribilium odorem ferre nemo potuerit. At Ferdinandus inter sauos dolores, patientiam, & cælestibus delicijs plenus, dulcissimis lachrymis perfluebat, petitis è Sacra Scripturâ sententijs se solatus, & tantæ dolorum moli ferendæ animo semper par, imò superior. Ab eius morte repertum est in eius diurno illius manu notatum quod anno 1625. Nouemb. 25. interno diuinitus instinctu intellexerit, & à Deo scripto adnotare sit iussus, futurum, vt in-

tra sesqui anni spacium decedat è vita.

P. IOANNES
ALMEIDA.

Præfuit, post alia munia benè gesta, in promontorio capitis frigidi per annos 30. pago S. Petri Apostoli, quem pagum ipse fundarat; aliquot Indorum familijs eò adductis. Magna illi fuit sanctimonie passim opinio. Magnam diei, ac noctis partem humi prouolutus, iunctis manibus, orando cum lachrymis tradebat, callo iam obducto, ac etiam velut rimas iam agente in genibus. Coram SS. Sacramento preces varias quotidie duarum horarum spatio exequabatur. Christi cruciatibus cogitandis tenerè constanterque addictus vbicumque illius videret imaginem, eam demisso capite salutabat amanter atque dolenter, manantibus persæpè lachrymis ad mysterium Christi flagris atrociter laniari. Quicquid piarum precum ad Virginem Matrem nancisci poterat, ijs utebatur, vsu partitioneque idonea pietati. Falsus etiam sub mortem est, ab illa beneficijs longè maximis cumulatum. Emicabat in eo ad extremum adducta paupertatis cura; austeria ad sensus reprimendos, & ad nullam vnquam sceminam aspiciendam intenta castitas, ac perpetua in corpore sæuum semper in modum habito virginitas; denique incredibilis demissionis plena vbique pronitas ad parendum. Addunt qui cum per vniuersam vitam intimè pernouere, perpetuam illi ab omni grauioris noxæ macula innocentiæ extitisse. Ad eam tuendam, humilitatis, orationis, ac religiosi vbique silentij præsidio potissimum utebatur. Mansueta quadam, & nunquam perturbata pax illum

Brasilus 22.
Ian 1649.
ætat. 76.
Soc. 60.

Oratio.

Euchar.

Crucif.

B. V.

Castit.

Silentium.

F sui

Pauper.

Charitas.

fui semper moris compotem sibi que simillimum conseruabat. Itinera & plurima, & maxima, & difficillima non nisi baculo nixus exantlauit. Ad accipiendam ægri confessionem celo pluuio aliquando eunti pepercit imber, siccumque dimisit. Indus fuit magister, medicus, seruus, frater, & omnia quæ charitatis & obsequij nomen aut rem sonant, etiam quando latè percrebrescens bullarum, vt vocabant, lues in populo grassabatur. Futura illum ex vero prædixisse fama

est, & docuit euentus non vnus. P. Prouinciali de socijs sollicito, prædixit illos adfore eo ipso die incolumes. Et ita euenit. Indos paruâ manu cum Batauis conflicturos, certos esse iussit de victoria; prædixitque Indorum numerum eade nullius minuendum. Et respondit euentus. Ianuariensium cuidam metuenti quoddam Bahyam euocaretur, dixit, eum 15. Augusti Bahyam appulsurum; sibi lucroso munere ornandum; & incolumem rediturum. Prædictioni fidem fecit quod factum est.

XXIII. DIE IANVARI.

P. IOANNES DE CASARRUBIOS.

Hispanus
Antegnere.
23 Ian 1646
ætat. 97.
Soc. 64.

Oratio.

Eucharist.

Examen.

B. V.

CVM à Patre, viro nobili, adduci ad studia non posset, capris pascendis admotus respuit. Postea in Societate per omnem vitam horæ matutinæ aliam orationis horam adiungebat cum poterat, cum Collegia, vel Prouinciam gubernaret, alias duas horas adiecit; deinde horas octo eidem impendit quotidie. Idcirco & vestitus, & parum dormiebat, vt plus oraret, duabus tribusque ante alios horis vigil, etiam 97. ætatis anno. In Odeo coram SS. Sacramento per plures horas perstabat immotus. Per iter, sub meridiem secedebat; & aperto capite, compositis ante pectus manibus, examen conscientie instituebat. Horâ quintâ post meridiem eodem gestu B. V. Rosarium recitabat, noctu examine secundo adiecto. Nouitio cuidam dixit dolorem stomachi, quo vexabatur, non amplius rediturum; nec redijt. Fœminæ nobili, diu sterili, prædixit fore vt sex filios masculos pareret; eorum vnum Societati daturum nomen: & visuram illam omnes

sex suæ mensæ assidentes. Id quod factum. Omitto id genus prædictiones plures miras, & veras. Ad extremâ vsq; ætatem quotidie in se flagro animaduertebar; quoad ob senectam iustus est id non nisi ter facere quothebdomadis. Aiebant se rubore perfundi, & ad virtutem incitari, ij qui manè ad eius cubiculum transibant, & audiebant quantâ se diritate cædebat bonus senex. Non quadragesimæ solum, sed & Aduentus, vigiliæ DEIPARÆ, feriæ sextæ omnes illi sacræ fuerunt ieiunio arcto, atque perpetuo. In sensuum coërcitione fuit eximius; at in silentio planè singularis. Nunquam extra locum ac tempus recreationi assignatum verbum vllum dicere est auditus quod silentium oblæderet. Videbatur sepultus in cubiculo, cum foras ire non iubebat obedientia, vel necessitas. Si quid occasionis aduerteret pro se afflicto idonee, illam audis arripiebat. Nullam vllius, qui eius cubiculum lectumue componeret, operam admittebat, eiam senex, & altero brachio iam infirmo. Ubedæ Rector cum esset, per nouem annos excitatoris officio est functus. Expianis confidentibus, sæpè sex, non rarò octo ho-

Mortif.

Silentium.

Superioris

ras